

NOWE PRAWO WODNE

PRZEWODNIK PO ZMIANACH PRZEPISÓW

PRZEPISY • KOMENTARZE EKSPERTÓW • PRZEJRZyste TABELE

REKOMENDUJE

GAZETA **samorządu
i administracji**

NOWE PRAWO WODNE

PRZEWODNIK PO ZMIANACH PRZEPISÓW

PRZEPISY • KOMENTARZE EKSPERTÓW • PRZEJRZyste TABELE

REKOMENDUJE

GAZETA **samorządu
i administracji**

Grupa INFOR PL

Prezes Zarządu
Ryszard Piętkowski

Dyrektor Centrum Wydawniczego
Marzena Nikiel

Redaktor merytoryczny
Dominik Majewski

Sekretarz redakcji
Joanna Pastuszka

Korekta
Małgorzata Ablewska (UKKLW)

Redaktor graficzny
Monika Rodziewicz

Druk: Mazowieckie Centrum Poligrafii

© Copyright by INFOR PL S.A. Warszawa 2017

INFOR PL S.A.
01-042 Warszawa, ul. Okopowa 58/72
www.infor.pl

Biurowisko Opiekunów Klienta
01-042 Warszawa, ul. Okopowa 58/72
tel. 22 761 30 30
infolinia: 801 626 666
e-mail: bok@infor.pl

Księgarnia internetowa: www.sklep.infor.pl
Profesjonalne księgowanie stacjonarne w kraju oraz księgarnie internetowe.

Publikacja jest chroniona przepisami prawa autorskiego. Wykonywanie kserokopii bądź powielanie inną metodą oraz rozpowszechnianie bez zgody Wydawcy w całości lub części jest zabronione i podlega odpowiedzialności karnej.

ISBN 978-83-65887-33-7

Spis treści:

USTAWA Z DNIA 18 LIPCA 2001 R. – PRAWO WODNE

DZIAŁ I. Zasady ogólne	5
Rozdział 1. Przepisy ogólne	5
Rozdział 2. Prawo własności wód	26
Rozdział 3. Obowiązki właścicieli wody oraz właścicieli innych nieruchomości	38
 DZIAŁ II. Korzystanie z wód	 43
DZIAŁ III. Ochrona wód	53
Rozdział 1. Cele środowiskowe i zasady ochrony wód	53
Rozdział 2. Strefy oraz obszary ochronne	83
Rozdział 3. Ochrona środowiska wód morskich	91
 DZIAŁ IV. Budownictwo wodne	 113
Rozdział 1. Przepisy ogólne	113
Rozdział 2. Regulacja koryt cieków naturalnych	120
Rozdział 3. Melioracje wodne	121
 DZIAŁ V. (uchylony)	 131
 DZIAŁ VA. Ochrona przed powodzią	 131
 DZIAŁ VB. Ochrona przed suszą	 152
 DZIAŁ VI. Zarządzanie zasobami wodnymi	 154
Rozdział 1. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej	154
Rozdział 2. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna, państwowa służba hydrogeologiczna oraz państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących	178
Rozdział 3. Planowanie w gospodarowaniu wodami	190
Rozdział 4. Pozwolenia wodnoprawne	204
Rozdział 5. Instrumenty ekonomiczne służące gospodarowaniu wodami	226
Rozdział 6. Kataster wodny	233
Rozdział 6a. Monitoring wód	239
Rozdział 7. Kontrola gospodarowania wodami	246

DZIAŁ VII. Spółki wodne i związki wałowe	255
Rozdział 1. Tworzenie spółek wodnych i związków wałowych	255
Rozdział 2. Organy spółki	260
Rozdział 3. Nadzór i kontrola nad działalnością spółek	263
Rozdział 4. Rozwiązanie spółki wodnej	265
 DZIAŁ VIII. Odpowiedzialność za szkody	 266
 DZIAŁ IX. Przepisy karne	 269
 DZIAŁ X. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe	 273
Rozdział 1. Zmiany w przepisach obowiązujących	273
Rozdział 2. Przepisy przejściowe i końcowe	273

USTAWA Z DNIA 20 LIPCA 2017 R. – PRAWO WODNE

Artykuły niemające odniesienia w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	274
--	-----

USTAWA z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1121)	USTAWA z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1566)
DZIAŁ I Zasady ogólne	
Rozdział 1 Przepisy ogólne	
Art. 1. [Zakres przedmiotowy] 1. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi. 1a. Ustawa reguluje sprawy własności wód oraz gruntów pokrytych wodami, a także zasady gospodarowania tymi składnikami w odniesieniu do majątku Skarbu Państwa. 2. Gospodarowanie wodami jest prowadzone z zachowaniem zasady racjonalnego i całościowego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ich ilości i jakości. 3. Gospodarowanie wodami uwzględnia zasadę wspólnych interesów i jest realizowane przez współpracę administracji publicznej, użytkowników wód i przedstawicieli lokalnych społeczności tak, aby uzyskać maksymalne korzyści społeczne. 4. Gospodarowanie wodami jest prowadzone w taki sposób, aby działając w zgodzie z interesem publicznym, nie dopuszczać do wystąpienia możliwego do uniknięcia pogorszenia ekologicznych funkcji wód oraz pogorszenia stanu ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio zależnych od wód. 5. Gospodarowanie wodami jest oparte na zasadzie zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniających koszty środowiskowe i koszty zasobowe.	Art. 1. [Zakres regulacji] Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi. Art. 2. [Własność wód oraz gruntów pokrytych wodami] Ustawa reguluje sprawy własności wód oraz gruntów pokrytych wodami, a także zasady gospodarowania tymi składnikami jako mieniem Skarbu Państwa. Art. 9. [Gospodarowanie wodami] 1. Gospodarowanie wodami prowadzi się z zachowaniem zasady racjonalnego i całościowego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ich ilości i jakości. 2. W gospodarowaniu wodami uwzględnia się zasadę wspólnych interesów i wymaga się współdziałania administracji publicznej, użytkowników wód i przedstawicieli lokalnych społeczności w zakresie pozwalającym uzyskać maksymalne korzyści społeczne. 3. Gospodarowanie wodami opiera się na zasadzie zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniających koszty środowiskowe i koszty zasobowe oraz analizę ekonomiczną. 4. Gospodarowanie wodami prowadzi się w zgodzie z interesem publicznym, nie dopuszczając do wystąpienia możliwego do uniknięcia pogorszenia ekologicznych funkcji wód oraz pogorszenia stanu ekosystemów lądowych zależnych od wód.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 1 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – polega na podziale materii w nim uregulowanej na trzy części i umieszczeniu jej w trzech odrębnych artykułach: ■ nowy art. 1 określa jedynie zakres przedmiotowy regulacji, ■ nowy art. 2 przejął sprawy własności wód i gruntów pokrytych wodami i podkreślił władztwo Skarbu Państwa, ■ nowy art. 9, a do niego zostały przerzucone zasady gospodarowania wodami. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.	

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
Art. 2. [Cele zarządzania zasobami wodnymi] 1. Zarządzanie zasobami wodnymi służy zaspokajaniu potrzeb ludności, gospodarki, ochronie wód i środowiska związanego z tymi zasobami, w szczególności w zakresie: 1) zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności; 2) ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz niewłaściwą lub nadmierną eksploatacją; 3) utrzymywania lub poprawy stanu ekosystemów wodnych i od wody zależnych; 4) ochrony przed powodzią oraz suszą; 5) zapewnienia wody na potrzeby rolnictwa oraz przemysłu; 6) zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką, sportem oraz rekreacją; 7) tworzenia warunków dla energetycznego, transportowego oraz rybackiego wykorzystania wód. 2. Instrumenty zarządzania zasobami wodnymi stanowią: 1) planowanie w gospodarowaniu wodami; 2) pozwolenia wodnoprawne; 3) opłaty i należności w gospodarce wodnej; 4) kataster wodny; 5) kontrola gospodarowania wodami. 3. (utracił moc) 4. (utracił moc) 5. (uchylony) 5a. (uchylony) 6. (uchylony) 7. (uchylony)	Art. 10. [Zarządzanie zasobami wodnymi] Zarządzanie zasobami wodnymi służy zaspokajaniu potrzeb ludności i gospodarki oraz ochronie wód i środowiska związanego z tymi zasobami, w szczególności w zakresie: 1) zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności; 2) ochrony przed powodzią oraz suszą; 3) ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz niewłaściwą lub nadmierną eksploatacją; 4) utrzymywania lub poprawy stanu ekosystemów wodnych i zależnych od wód; 5) zapewnienia wody na potrzeby rolnictwa oraz przemysłu; 6) tworzenia warunków dla energetycznego, transportowego oraz rybackiego wykorzystania wód; 7) zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką, sportem oraz rekreacją. Art. 11. [Instrumenty zarządzania zasobami wodnymi] Instrumenty zarządzania zasobami wodnymi obejmują: 1) planowanie w gospodarowaniu wodami; 2) zgody wodnoprawne; 3) opłaty za usługi wodne oraz inne należności; 4) kontrolę gospodarowania wodami; 5) system informacyjny gospodarowania wodami.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 2 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowego art. 10 określającego cele zarządzania zasobami wodnymi, dodatkowo zmieniona w nim została kolejność priorytetów, ■ nowego art. 11 określającego instrumenty zarządzania zasobami wodnymi. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.	
Art. 3. [Podział państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne] 1. Zarządzanie zasobami wodnymi jest realizowane z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne. 2. Ustala się następujące obszary dorzeczy: 1) obszar dorzecza Wisły obejmujący, oprócz dorzecza Wisły znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również dorzecza Stupi, Łupawy, Łeby, Redy oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na wschód od ujścia Stupi, a także wpadających do Zalewu Wiślanego; 2) obszar dorzecza Odry obejmujący, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy oraz pozostałych rzek	Art. 12. [Podział na obszary dorzeczy, regiony wodne i zlewnie] Zarządzanie zasobami wodnymi jest realizowane z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy, regiony wodne i zlewnie. Art. 13. [Obszary dorzeczy] 1. Ustanawia się następujące obszary dorzeczy: 1) obszar dorzecza Wisły obejmujący, oprócz dorzecza Wisły znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również dorzecza Stupi, Łupawy, Łeby, Redy oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na wschód od ujścia Stupi, a także wpadających do Zalewu Wiślanego;

uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego;

3) obszary dorzeczy:

- a) Dniestru,
- b) Dunaju,
- c) Jarft,
- d) Łaby,
- e) Niemna,
- f) Pregoty,
- g) Świeżej,
- h) Ücker

– obejmujące znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej części międzynarodowych dorzeczy.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy;
- 2) przyporządkowanie zbiorników wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych – do właściwych obszarów dorzeczy;
- 3) regiony wodne;
- 4) regionalne zarządy gospodarki wodnej, wskazując regiony wodne objęte zasięgiem terytorialnym ich działania oraz siedziby poszczególnych regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 5) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów kierować się będzie podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, a także lokalizacją zbiorników wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania.

5. W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zarządzanie zasobami wodnymi wymaga koordynowania działań określonych programem wodno-środowiskowym kraju oraz planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy:

- 1) z właściwymi władzami państw członkowskich Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w ust. 2;
- 2) z właściwymi władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w ust. 2.

2) obszar dorzecza Odry obejmujący, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ücker oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego;

3) obszary dorzeczy:

- a) Dniestru,
- b) Dunaju,
- c) Banówki,
- d) Łaby,
- e) Niemna,
- f) Pregoty,
- g) Świeżej

– obejmujące znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej części międzynarodowych dorzeczy.

2. Ustanawia się następujące regiony wodne:

1) na obszarze dorzecza Wisły:

- a) region wodny Małej Wisły,
- b) region wodny Górnej-Zachodniej Wisły,
- c) region wodny Górnej-Wschodniej Wisły,
- d) region wodny Narwi,
- e) region wodny Bugu,
- f) region wodny Środkowej Wisły,
- g) region wodny Dolnej Wisły,

2) na obszarze dorzecza Odry:

- a) region wodny Górnej Odry,
- b) region wodny Środkowej Odry,
- c) region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego,
- d) region wodny Warty,
- e) region wodny Noteci;

3) na obszarze dorzecza Dniestru – region wodny Dniestru;

4) na obszarze dorzecza Dunaju:

- a) region wodny Czarnej Orawy,
- b) region wodny Czadeczki,
- c) region wodny Morawy;

5) na obszarze dorzecza Banówki – region wodny Banówki;

6) na obszarze dorzecza Łaby:

- a) region wodny Łzery,
- b) region wodny Łaby i Ostrożnicy (Upa),
- c) region wodny Metuje,
- d) region wodny Orlicy;

7) na obszarze dorzecza Niemna – region wodny Niemna;

8) na obszarze dorzecza Pregoty – region wodny Łyny i Węgorapy;

9) na obszarze dorzecza Świeżej – region wodny Świeżej.

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
	3. W ramach regionów wodnych, o których mowa w ust. 2, wyodrębnia się zlewnie. 4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zwane dalej „Wodami Polskimi”, ustala przebieg granic obszarów dorzeczy, granic regionów wodnych oraz granic zlewni, a także ewidencjonuje ich przebieg w systemie informacyjnym gospodarki wodnej. 5. Sposób ustalania przebiegu granic obszarów dorzeczy, granic regionów wodnych oraz granic zlewni, a także sposób ich ewidencjonowania powinien uwzględniać podział hydrograficzny kraju. 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zlewnie i przyporządkuje je do właściwych regionów wodnych, kierując się podziałem hydrograficznym kraju. 7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób ustalania i ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy; 2) przyporządkowanie jednolitych części wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych do właściwych obszarów dorzeczy; 3) sposób ustalania i ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych; 4) sposób ustalania i ewidencjonowania przebiegu granic zlewni. 8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, Rada Ministrów kieruje się podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, a także lokalizacją jednolitych części wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania. Art. 15. [Działania z zakresu gospodarowania wodami] W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zarządzanie zasobami wodnymi wymaga: 1) koordynowania działań określonych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części obszarów dorzeczy, o których mowa w art. 13 ust. 1; 2) podejmowania działań na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części obszarów dorzeczy, o których mowa w art. 13 ust. 1.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 3 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na trzy części i przenosi ją do trzech odrębnych artykułów: ■ nowego art. 12 określającego realizację zarządzania zasobami wodnymi w oparciu o znany z dotychczas obowiązującego art. 3 podział państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne, do których dodaje zlewnie, ■ nowego art. 13 zawierającego obszary dorzeczy. Do art. 13 wprost zostały dodane regiony wodne, wcześniej zamieszczone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz.U. z 2006 r. poz. 878) wydanym na podstawie delegacji umieszczonej w dotychczas obowiązującym art. 3. Art. 13 wprowadza nową instytucję Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zastępując nią regionalne zarządy gospodarki wodnej wcześniej zamieszczone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz.U. z 2006 r. poz. 878) wydanym na podstawie delegacji znajdującej się w dotychczas obowiązującym art. 3, ■ nowego art. 15, do którego przeniesiono ust. 5 dotychczas obowiązującego art. 3 o koordynacji działań określonych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy (z pominięciem programu wodno-środowiskowego kraju) z organami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz o współpracy z władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.	

Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, służy implementacji przepisów unijnych dotyczących realizacji zlewniowej polityki gospodarowania wodami oraz wprowadza nową instytucję Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, która będzie wykonywała uprawnienia właścicielskie w stosunku do wód i nieruchomości związanych z wodami stanowiącymi własność Skarbu Państwa.

Art. 4. [Organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami]

1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 2) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej – jako centralny organ administracji rządowej, nadzorowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 3) dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej – jako organ administracji rządowej niezespolonej, podlegający Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- 4) wojewoda;
- 5) organy jednostek samorządu terytorialnego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, co dwa lata, nie później niż do dnia 30 czerwca, informację o gospodarowaniu wodami dotyczącą:

- 1) stanu zasobów wodnych państwa;
- 2) stanu wykorzystywania zasobów wodnych;
- 3) realizowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 4) współpracy międzynarodowej na wodach granicznych i realizacji umów w tym zakresie;
- 5) utrzymywania wód powierzchniowych oraz urządzeń wodnych;
- 6) prowadzonych inwestycji;
- 7) stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią lub suszą.

3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw i dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą.

3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 74b ust. 1 i 4, art. 74c, art. 88n ust. 3, art. 88o ust. 1 oraz art. 164 ust. 9.

4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starostów realizujących:

- 1) zadania z zakresu administracji rządowej, określone w ustawie;
- 2) kompetencje organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego.

4a. Odwołania od decyzji starostów realizujących zadania, o których mowa w ust. 4, wnosi się do dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na którego obszarze właściwości następuje szczególne korzystanie z wód lub są podejmowane czynności wymagające pozwolenia wodnoprawnego albo czynności wymagające decyzji starosty w zakresie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

5. Zadania marszałka województwa, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 140 ust. 2 i art. 186 ust. 3, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 14. [Organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami]

1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej;
- 3) Prezes Wód Polskich;
- 4) dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich;
- 5) dyrektor zarządu zlewni Wód Polskich;
- 6) kierownik nadzoru wodnego Wód Polskich;
- 7) dyrektor urzędu morskigo;
- 8) wojewoda;
- 9) starosta;
- 10) wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

2. Do postępowania przed organami, o których mowa w ust. 1 pkt 3–6, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257).

3. Prezes Wód Polskich pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich w sprawach określonych ustawą.

4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów zarządów zlewni Wód Polskich w sprawach określonych ustawą.

5. Właściwy dyrektor zarządu zlewni Wód Polskich pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do kierowników nadzorów wodnych Wód Polskich w sprawach określonych ustawą.

6. W sprawach należących do zakresu działania Wód Polskich organem właściwym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego jest:

- 1) dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich – w sprawach decyzji, o których mowa w art. 76 ust. 2, art. 77 ust. 3, 8 i 14, art. 166 ust. 5, art. 175 ust. 1, art. 176 ust. 4 i 9, art. 182 ust. 1, art. 199 ust. 4, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 1, art. 206 oraz w art. 343 ust. 2, 3 i 6;
- 2) dyrektor zarządu zlewni Wód Polskich – w sprawach decyzji, o których mowa w art. 80, art. 132, art. 135 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, art. 188 ust. 3 i 5, art. 190 ust. 2, 13 i 14, art. 191 ust. 1 i 3, art. 226 ust. 4, art. 237 ust. 3 pkt 1, art. 271 ust. 7, art. 272 ust. 19, art. 273 ust. 6, art. 275 ust. 15 i 19, art. 281 ust. 7, art. 310 ust. 7, art. 311 ust. 6 oraz w art. 469 ust. 3;

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
	3) kierownik nadzoru wodnego Wód Polskich – w sprawach decyzji, o których mowa w art. 232 ust. 4, art. 394 ust. 2 oraz w art. 424 ust. 1. Art. 353. [Rola ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej] 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej co 2 lata, nie później niż do dnia 31 sierpnia, informację o gospodarowaniu wodami dotyczącą: 1) stanu zasobów wodnych państwa i stanu ich wykorzystywania; 2) realizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy; 3) współpracy międzynarodowej na wodach granicznych oraz wykonywania umów w tym zakresie; 4) realizacji zadań w zakresie utrzymywania wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną; 5) prowadzonych inwestycji; 6) realizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz planu przeciwdziałania skutkom suszy; 7) stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią oraz suszą.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 4 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowego art. 14 zawierającego organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami, tryb postępowania w tych sprawach i właściwość organów, które zostały zmienione, ■ nowego art. 353 określającego obowiązek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej dotyczący informacji o gospodarowaniu wodami. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej oraz jej wpływu na sprawy gospodarki wodnej, w szczególności planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony zasobów wodnych i wprowadzenia systemu zgód wodnoprawnych.	
Art. 4a. [Sprawy wymagające uzgodnienia z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej] W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami, w tym w szczególności ochrony zasobów wodnych oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią, uzgodnienia z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej wymaga: 1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz strategii rozwoju województwa w zakresie zagospodarowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi; 2) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i plan zagospodarowania przestrzennego województwa w zakresie zagospodarowania stref ochronnych ujęć wody, obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych i obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi; 3) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2016 r. poz. 778, 904, 961, 1250 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 730) – dla przedsięwzięć	Art. 166. [Ochrona ludności i mienia przed powodzią] 1. W celu zapewnienia ochrony ludności i mienia przed powodzią: 1) obszary szczególnego zagrożenia powodzią uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, strategii rozwoju województwa, ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, gminnym programie rewitalizacji, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzji o warunkach zabudowy; 2) poziom zagrożenia powodziowego wynikający z wyznaczenia obszarów szczególnego zagrożenia powodzią uwzględnia się w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzjach o warunkach zabudowy, dotyczących nieruchomości w całości lub w części położonych na tych obszarach. 2. Projekty: 1) strategii rozwoju województwa,

wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest marszałek województwa lub dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

- 2) planu zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - 3) ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego,
 - 4) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
 - 5) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
 - 6) gminnego programu rewitalizacji,
 - 7) decyzji o warunkach zabudowy,
 - 8) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego,
 - 9) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej
- wymagają uzgodnienia z Wodami Polskimi w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.
- 3.** Dokonując uzgodnień, o których mowa w ust. 2, Wody Polskie uwzględniają prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi, poziom zagrożenia powodziowego, proponowaną zabudowę i zagospodarowanie terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, a także jego aktualne zagospodarowanie i dotychczasowe przeznaczenie.
- 4.** Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie:
- 1) śródlądowych dróg wodnych – następuje po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, przy czym minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej wydaje opinię w terminie 14 dni, a brak opinii we wskazanym terminie uznaje się za wydanie pozytywnej opinii;
 - 2) śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym – następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.
- 5.** Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, Wody Polskie dokonują w drodze decyzji.
- 6.** Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 5, jest wnioskodawca.
- 7.** Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 5, dołącza się projekty dokumentów lub decyzji, o których mowa w ust. 2.
- 8.** W decyzji, o której mowa w ust. 5, określa się wymagania lub warunki dla:
- 1) planowanej zabudowy,
 - 2) planowanego zagospodarowania – terenów położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.
- 9.** W decyzji, o której mowa w ust. 5, określa się w zależności od potrzeb szczegółowe wymagania oraz warunki, o których mowa w ust. 8, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 14.
- 10.** Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, odmawia się, jeżeli planowana zabudowa lub planowane zagospodarowanie terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią:
- 1) naruszają ustalenia planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;
 - 2) naruszają ustalenia planu zarządzania ryzykiem powodziowym;
 - 3) stanowią zagrożenie dla ochrony zdrowia ludzi, środowiska i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków;

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
	4) naruszają funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym; 5) utrudniają zarządzanie ryzykiem powodziowym. 11. Odmowa uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, następuje w drodze decyzji. 12. Nie odmawia się uzgodnienia lokalizacji obiektów mostowych w całości lub w części realizowanych lub planowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią z przyczyn, o których mowa w ust. 10, jeżeli ich realizacja jest konieczna dla zachowania ciągłości istniejących lub projektowanych ciągów komunikacyjnych. 13. Organem właściwym do dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie pasa technicznego jest dyrektor właściwego urzędu morskiego. 14. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określają, w drodze rozporządzenia, zakres wymagań oraz warunków dla planowanej zabudowy oraz planowanego zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz sposób ich ustalania, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony przed powodzią oraz zakresem aktów, o których mowa w ust. 2.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 4a wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – przenosi materię w nim uregulowaną do nowego art. 166. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy oraz zmianę struktury organów administracji publicznej właściwych w sprawach gospodarowania wodami wpływającą na poprawę efektywności, skuteczności i terminowości działań podejmowanych w zakresie kompetencji należących do zniesionego organu administracji rządowej – dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.	
Art. 5. [Podział wód] 1. Wody dzielą się na powierzchniowe i podziemne. 2. Wody, z wyjątkiem wód morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych, są wodami śródlądowymi. 3. Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na: 1) płynące, do których zalicza się wody: a) w ciekach naturalnych, kanałach oraz w źródłach, z których cieki biorą początek, b) znajdujące się w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym bądź okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych, c) znajdujące się w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących; 2) stojące, do których zalicza się wody znajdujące się w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych niezwiązanych bezpośrednio, w sposób naturalny, z powierzchnio- wymi wodami płynącymi. 4. Przepisy o wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka, niebędących stawami.	Art. 18. [Podział wód] Wody dzielą się na wody powierzchniowe i wody podziemne. Art. 19. [Wody śródlądowe] Wody, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i wód morza terytorialnego, są wodami śródlądowymi. Art. 20. [Wody powierzchniowe] Wodami powierzchniowymi są wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne oraz śródlądowe wody powierzchniowe. Art. 21. [Podział śródlądowych wód powierzchniowych] Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na śródlądowe wody płynące oraz śródlądowe wody stojące.

5. Dla potrzeb gospodarowania wodami wody dzieli się na: 1) jednolite części wód powierzchniowych, z wyodrębnieniem jednolitych części: a) wód przejściowych lub przybrzeżnych, b) wód sztucznych lub silnie zmienionych; 2) jednolite części wód podziemnych; 3) wody podziemne w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60 i 202). 5a. Wody przejściowe oznaczają wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich, oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej. 5b. Wody przybrzeżne obejmują obszar wód powierzchniowych od linii brzegu, których zewnętrzną granicę wyznacza odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, liczonej od linii podstawowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32, 60 i 785), z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego. Jeżeli zasięg wód przejściowych jest większy niż pas wód przybrzeżnych, zewnętrzną granicę tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych. 6. Przepisów ust. 3 pkt 1 lit. b oraz lit. c nie stosuje się dla potrzeb badania i oceny stanu wód powierzchniowych, prowadzonych w ramach monitoringu wód.	Art. 22. [Śródlądowe wody płynące] Śródlądowymi wodami płynącymi są wody w: 1) ciekach naturalnych oraz źródłach, z których te ciek biorą początek; 2) jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych; 3) sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących; 4) kanałach. Art. 23. [Śródlądowe wody stojące] 1. Śródlądowymi wodami stojącymi są wody śródlądowe w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych niezwiązanych bezpośrednio, w sposób naturalny, z powierzchniami śródlądowymi wodami płynącymi. 2. Przepisy o śródlądowych wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka, niebędących stawami. Art. 24. [Pozostałe podziały wód] Dla potrzeb zarządzania wodami, w tym planowania w gospodarowaniu wodami, wody dzieli się na jednolite części wód, uwzględniając: 1) jednolite części wód powierzchniowych, w tym jednolite części: a) wód przejściowych lub przybrzeżnych, b) wód sztucznych lub silnie zmienionych; 2) jednolite części wód podziemnych, z wyodrębnieniem wód podziemnych w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 25. [Wody przejściowe] Wodami przejściowymi są wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich, oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej. Art. 26. [Wody przybrzeżne] 1. Wody przybrzeżne obejmują obszar wód powierzchniowych od linii brzegu, których zewnętrzną granicę wyznacza odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, licząc od linii podstawowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego. 2. Jeżeli zasięg wód przejściowych jest większy niż pas wód przybrzeżnych, zewnętrzną granicę tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych.
---	--

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
	Art. 27. [Wyłączenie stosowania przepisu art. 22 pkt 2 i 3] Przepisów art. 22 pkt 2 i 3 nie stosuje się dla potrzeb badania i oceny stanu wód powierzchniowych, prowadzonych w ramach monitoringu wód.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 5 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną aż na dziesięć części i przenosi ją do dziesięciu odrębnych artykułów: ■ nowy art. 18 wyodrębnia jedynie podział wód, ■ nowy art. 19 zawiera jedynie definicję wód śródlądowych, ■ nowy art. 20 wprowadza definicję wód powierzchniowych, ■ nowy art. 21 wyodrębnia sam podział śródlądowych wód powierzchniowych, ■ nowy art. 22 wyodrębnia jedynie śródlądowe wody płynące, ■ nowy art. 23 wyodrębnia jedynie śródlądowe wody stojące, ■ nowy art. 24 wyodrębnia podział wód dla potrzeb zarządzania wodami na jednolite części wód, ■ nowy art. 25 wyodrębnia definicję wód przejściowych, ■ nowy art. 26 wyodrębnia definicję i opis wód przybrzeżnych, ■ nowy art. 27 wyodrębnia jedynie wyłączenie stosowania przepisów dla potrzeb monitoringu wód. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.	
Art. 6. [Delegacja] Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, granice między śródlądowymi wodami powierzchniowymi a morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego, kierując się znaczeniem gospodarczym oraz sposobem wykorzystywania tych wód.	Art. 28. [Delegacja] Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, granice między śródlądowymi wodami powierzchniowymi a morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego, kierując się znaczeniem gospodarczym oraz sposobem wykorzystywania tych wód.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 6 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – przenosi bez zmian materię w nim uregulowaną do nowego art. 28. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.	
Art. 7. [Zakres zastosowania] 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do wód śródlądowych oraz morskich wód wewnętrznych. 2. Przepisy ustawy mają zastosowanie również do wód morza terytorialnego w zakresie planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych oraz przed powodzią, a w pozostałym zakresie – w przypadkach w niej określonych. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do morskich wód wewnętrznych oraz do wód morza terytorialnego w zakresie, w jakim korzystanie z tych wód uregulowane jest odrębnymi przepisami. 4. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej w zakresie kompetencji organów administracji morskiej.	Art. 3. [Stosowanie przepisów ustawy] Przepisy ustawy stosuje się do wód śródlądowych oraz morskich wód wewnętrznych.
	Art. 4. [Zakres stosowania] Przepisy ustawy stosuje się do wód morza terytorialnego w zakresie planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych oraz ochrony przed powodzią, a w pozostałym zakresie – w przypadkach określonych w ustawie.
	Art. 6. [Wyłączenie stosowania przepisów ustawy] Przepisów ustawy nie stosuje się do morskich wód wewnętrznych oraz wód morza terytorialnego w zakresie, w jakim korzystanie z tych wód oraz gruntów pokrytych tymi wodami jest uregulowane w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32, 60, 785, 1215 i 1566).

Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego **art. 7** wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną aż na trzy części i przenosi ją do trzech odrębnych artykułów:

- nowy art. 3 wyodrębnia jedynie wody do których ustawa ma zastosowanie,
- nowy art. 4 zawiera jedynie informację o zakresie stosowania ustawy do wód morza terytorialnego,
- nowy art. 6 wyodrębnia wyłączenie stosowania ustawy w zakresie uregulowanym w ustawie z 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.

Art. 8. [Sprawy z zakresu Prawa geologicznego i górniczego]

1. W zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawy nie stosuje się do:

- 1) poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych;
- 2) solanek, wód leczniczych oraz termalnych;
- 3) wprowadzania do górotworu wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych oraz wykorzystanych wód, o których mowa w pkt 2.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do korzystania z wód zgromadzonych za pomocą urządzeń oraz instalacji technicznych niebędących urządzeniami wodnymi.

Art. 7. [Sprawy z zakresu Prawa geologicznego i górniczego]

1. W zakresie uregulowanym w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.) przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych;
- 2) solanek, wód leczniczych oraz termalnych;
- 3) wprowadzania do górotworu wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych oraz wykorzystanych wód, o których mowa w pkt 2.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do korzystania z wody zgromadzonej za pomocą urządzeń oraz instalacji technicznych niebędących urządzeniami wodnymi.

Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego **art. 8** wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – przenosi bez zmian materię w nim uregulowaną do nowego art. 7. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.

Art. 9. [Definicje]

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) (uchylony)

1a) budowlał przeciwpowodziowych – rozumie się przez to kanały ulgi, kierownice w ujściach rzek do morza, poldery przeciwpowodziowe, zbiorniki retencyjne posiadające rezerwę powodziową, suche zbiorniki przeciwpowodziowe, wały przeciwpowodziowe wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz wrota przeciwpowodziowe i przeciwszstormowe;

1aa) celach środowiskowych dla wód morskich – rozumie się przez to:

- a) pożądany stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych,
 - b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych
- określone jakościowo lub ilościowo;

1b) celach zarządzania ryzykiem powodziowym – rozumie się przez to ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

1c) ciekach naturalnych – rozumie się przez to rzeki, strugi, strumienie i potoki oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi lub uregulowanymi korytami;

1d) dobrym potencjale ekologicznym – rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód,

Art. 16. [Definicje ustawowe]

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) budowlał przeciwpowodziowych rozumie się przez to:

- a) kanały ulgi,
- b) kierownice w ujściach rzek do morza,
- c) poldery przeciwpowodziowe,
- d) sztuczne zbiorniki przeciwpowodziowe,
- e) suche zbiorniki przeciwpowodziowe,
- f) wały przeciwpowodziowe
- g) budowle regulacyjne,
- h) wrota przeciwpowodziowe i przeciwszstormowe,
- i) falochrony,
- j) budowle ochrony brzegów morskich

– wraz z obiektami związanymi z nimi technicznie i funkcjonalnie lub nieruchomościami przeznaczonymi na potrzeby ochrony przed powodzią;

2) budowlał piętrzących – rozumie się przez to budowle umożliwiające stałe lub okresowe piętrzenie wód powierzchniowych ponad przyległy teren lub naturalny poziom zwierciadła wód;

3) celach środowiskowych dla wód morskich – rozumie się przez to:

- a) pożądany stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych,
- b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych

– określone jakościowo lub ilościowo;

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry; 1e) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 1f) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 1g) dobrym stanie ekologicznym – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry; 1h) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 1i) dobrym stanie wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód jest określony co najmniej jako dobry; 1j) dostępnych zasobach wód podziemnych – rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wieloletnia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość z wieloletnia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do: a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych, b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych; 2) (uchylony) 2a) dobrym stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działalności przez człowieka, dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na podejściu ekosystemowym i w którym: a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne,	4) celach zarządzania ryzykiem powodziowym – rozumie się przez to ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej; 5) ciekach naturalnych – rozumie się przez to rzeki, strugi, strumienie i potoki oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy naturalnymi lub uregulowanymi korytami; 6) dobrym potencjale ekologicznym – rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry; 7) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 8) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 9) dobrym stanie ekologicznym – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry; 10) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 11) dobrym stanie wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód są określone co najmniej jako dobre; 12) dobrym stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to stan jednolitych części wód powierzchniowych charakteryzujący się dobrym stanem chemicznym wód powierzchniowych oraz dobrym stanem ekologicznym; 13) dobrym stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działalności przez człowieka, dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na podejściu ekosystemowym i w którym:

geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana, b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów, c) substancje i energia, w tym podmorski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku działalności człowieka, nie powodują zanieczyszczenia wód morskich; 3) dorzeczu – rozumie się przez to obszar, z którego całkowity odpływ wód powierzchniowych następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście do morza; 4) eutrofizacji – rozumie się przez to wzbogacanie wody biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód; 4a) gruntach pokrytych wodami powierzchniowymi – rozumie się przez to grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych, w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących; 4aa) gatunku – rozumie się przez to gatunek w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016 r. poz. 2134, 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132); 4ab) gatunku obcym – rozumie się przez to gatunek obcy w rozumieniu art. 5 pkt 1c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; 4b) jednolitych częściach wód podziemnych – rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych; 4c) jednolitych częściach wód powierzchniowych – rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: - jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, - sztuczny zbiornik wodny, - struga, strumień, potok, rzeka, kanał lub ich części, - morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne; 5) kanałach – rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna co najmniej 1,5 m przy ich ujściu lub ujęciu; 5a) kąpielisku – rozumie się przez to wyznaczony uchwałą rady gminy, wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, wykorzystywany przez dużą liczbę osób kąpiących się, określoną w uchwale rady gminy w sprawie wykazu kąpielisk, pod warunkiem że w stosunku do tego kąpieliska nie wydano stałego zakazu kąpeli; kąpieliskiem	a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana, b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów, c) substancje i energia, w tym podmorski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku działalności człowieka nie powodują zanieczyszczenia wód morskich; 14) dostępnych zasobach wód podziemnych – rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wieloletnia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość średnią z wieloletnia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do: - znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych, - powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych; 15) dorzeczu – rozumie się przez to obszar ładu, z którego całkowity odpływ wód powierzchniowych do wód morskich następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście, estuarium lub deltę; 16) gruntach pokrytych wodami – rozumie się przez to grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących; 17) gatunku – rozumie się przez to gatunek w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.); 18) gatunku obcym – rozumie się przez to gatunek obcy w rozumieniu art. 5 pkt 1c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; 19) jednolitych częściach wód podziemnych – rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych; 20) jednolitych częściach wód powierzchniowych – rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: - jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, - sztuczny zbiornik wodny,
---	---

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
nie jest: basen pływacki, basen uzdrowiskowy, zamknięty zbiornik wodny podlegający oczyszczaniu lub wykorzystywaniu w celach terapeutycznych, sztuczny, zamknięty zbiornik wodny, oddzielony od wód powierzchniowych i wód podziemnych; 5b) klasyfikacji wody w kąpielisku – rozumie się przez to przyporządkowanie wody w kąpielisku do odpowiedniej klasy, ze względu na jej właściwości, dokonane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie oceny jakości wody; 5ba) kosztach środowiskowych – rozumie się przez to wartość materialną strat w środowisku powodowanych korzystaniem z wód; 5bb) kosztach zasobowych – rozumie się przez to wartość utraconych korzyści, które mogłyby być osiągnięte, gdyby zasoby wodne i ich zdolność do samoodtwarzania nie były zmniejszane przez podmioty aktualnie je użytkujące; 5bc) liście obserwacyjnej – rozumie się przez to, sporządzaną przez Komisję Europejską, listę zawierającą wykaz substancji lub grup substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawierającą matryce do monitorowania tych substancji i odpowiednie metody analizy tych substancji; 5bd) matrycy – rozumie się przez to element środowiska wodnego będący wodą, osadami, florą lub fauną; 5c) miejscu wykorzystywanym do kąpiei – rozumie się przez to wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, niebędący kąpieliskiem i wykorzystywany do kąpiei; 6) morskich wodach wewnętrznych – rozumie się przez to wody, określone zgodnie z ustawą o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; 6a) obszary dorzecza – rozumie się przez to obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną gospodarowania wodami; 6b) obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – rozumie się przez to określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi; 6c) obszarach szczególnego zagrożenia powodzią – rozumie się przez to: a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat, c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne, d) pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; 6d) ograniczaniu emisji do wód – rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie	c) struga, strumień, potok, rzeka i kanał lub ich części, d) morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne; 21) kanałach – rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wody w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna co najmniej 1,5 m przy ich ujściu lub ujęciu; 22) kąpielisku – rozumie się przez to wyznaczony przez radę gminy wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, wykorzystywany przez dużą liczbę osób kąpiących się, pod warunkiem że w stosunku do tego kąpieliska nie wydano stałego zakazu kąpiei; kąpieliskiem nie jest: pływalia, basen pływacki lub uzdrowiskowy, zamknięty zbiornik wodny podlegający oczyszczaniu lub wykorzystywaniu w celach terapeutycznych, sztuczny, zamknięty zbiornik wodny, oddzielony od wód powierzchniowych i wód podziemnych; 23) klasyfikacji wody w kąpielisku – rozumie się przez to przyporządkowanie wody w kąpielisku do odpowiedniej klasy ze względu na jej właściwości, dokonane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie oceny jakości wody; 24) kosztach środowiskowych – rozumie się przez to wartość materialną strat w środowisku powodowanych przez korzystanie z wód; 25) kosztach zasobowych – rozumie się przez to wartość utraconych korzyści, które mogłyby być osiągnięte, gdyby zasoby wodne i ich zdolność do samoodtwarzania nie były zmniejszane przez podmioty aktualnie je użytkujące; 26) liście obserwacyjnej – rozumie się przez to sporządzaną przez Komisję Europejską listę zawierającą wykaz substancji lub grup substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawierającą matryce do monitorowania tych substancji i odpowiednie metody analizy tych substancji; 27) matrycy – rozumie się przez to element środowiska wodnego będący wodą, osadami, florą lub fauną; 28) miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiei – rozumie się przez to wykorzystywany do kąpiei wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych niebędący kąpieliskiem; 29) morskich wodach wewnętrznych – rozumie się przez to morskie wody wewnętrzne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; 30) najlepszych dostępnych technikach – rozumie się przez to najlepsze dostępne techniki w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, 785, 898, 1089, 1529 i 1566); 31) obszarze dorzecza – rozumie się przez to obszar lądu i morza składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną gospodarowania wodami; 32) obszarach chronionych – rozumie się przez to: a) jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,

dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi; 7) (uchylony) 7a) organizatorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która podjęła się zorganizowania kąpieliska lub miejsca wykorzystywanego do kąpieli oraz uzyskała na to zgodę właściciela wody i przyległego gruntu lub która prowadzi kąpielisko lub miejsce wykorzystywane do kąpieli; 8) osłonie hydrologiczno-meteorologicznej – rozumie się przez to zespół czynności polegających na wykonywaniu i udostępnianiu prognoz meteorologicznych oraz hydrologicznych, mających na celu informowanie społeczeństwa i administracji publicznej o zjawiskach meteorologicznych oraz hydrologicznych, a także ostrzeganie przed nimi; 9) potokach górskich – rozumie się przez to ciekі naturalne o łącznych poniższych cechach: a) powierzchnia zlewni jest nie większa niż 180 km², b) stosunek przepływu o prawdopodobieństwie wystąpienia 1% do przepływu średniego z wielolecia jest większy niż 120, c) spadek zwierciadła jest nie mniejszy niż 0,3%; 10) powodzi – rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych; 10a) profilu wody w kąpielisku – rozumie się przez to zespół danych i informacji, dotyczących cech fizycznych, geograficznych i hydrologicznych wody w kąpielisku oraz wód powierzchniowych, mających wpływ na jej jakość, wraz z identyfikacją i oceną przyczyn występowania zanieczyszczeń mogących wywierać niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku i stan zdrowia osób z niego korzystających; 10b) sezonie kąpielowym – rozumie się przez to okres określony przez radę gminy w uchwale, o której mowa w art. 34a ust. 1, obejmujący okres między 15 czerwca a 30 września; 11) przerzutach wody – rozumie się przez to ujmowanie i przemieszczanie wód powierzchniowych oraz niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych, w celu zwiększenia zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych zbiorników wodnych; 12) regionie wodnym – rozumie się przez to część obszaru dorzecza wyodrębnioną na podstawie kryterium hydrograficznego na potrzeby zarządzania zasobami wodnymi lub całość obszaru dorzecza; 13) rowach – rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ich ujściu; 13a) (uchylony) 13b) (uchylony)	b) jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, c) obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód, d) obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, e) obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym; 33) obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – rozumie się przez to obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi; 34) obszarach szczególnego zagrożenia powodzią – rozumie się przez to: a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%, b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10%, c) obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne, d) pas techniczny; 35) odchodach zwierzęcych – rozumie się przez to wszelkie odchody wydalone przez zwierzęta gospodarskie lub mieszaninę ściółki i odchodów wydalanych przez te zwierzęta, także w formie przetworzonej; 36) ograniczaniu emisji do wód – rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi; 37) organizatorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi kąpielisko lub miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli albo podjęła się organizacji kąpieliska lub miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli; 38) osłonie hydrologiczno-meteorologicznej – rozumie się przez to zespół czynności polegających na wykonywaniu i udostępnianiu prognoz meteorologicznych oraz hydrologicznych, mających na celu informowanie społeczeństwa i administracji publicznej o zjawiskach meteorologicznych oraz hydrologicznych, a także ostrzeganie przed nimi; 39) pasie technicznym – rozumie się przez to pas techniczny w rozumieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
--	---

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
13c) ryzyku powodziowym – rozumie się przez to kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej; 13ca) siedlisku – rozumie się przez to siedlisko w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; 13d) silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka; 13da) stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizycznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka; 13e) (uchylony) 13f) (uchylony) 13g) stanie ekologicznym – rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych; 13h) stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to określony poziom, w jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych; 13i) stanie wód podziemnych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów; 13j) substancjach priorytetowych – rozumie się przez to substancje stanowiące zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych oraz zagrożenie, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, i których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych – substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący, które stopniowo należy usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania; 13k) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący; 13l) substancji zanieczyszczającej – rozumie się przez to substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, w szczególności:	40) poborze zwrotnym – rozumie się przez to pobór wód, po którym następuje odprowadzenie nieprzekształconych w ścieki wód w tej samej ilości; 41) polderze przeciwpowodziowym – rozumie się przez to urządzenie wodne odgródzone od koryta rzeki, mogące okresowo przetrzymywać nadmiar wód powodziowych, zalewane, a następnie odwadniane przy pomocy urządzeń wlotowych i upustowych, samoczynnie lub w sposób kontrolowany; 42) potencjale ekologicznym – rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z silnie zmienionymi jednolitymi częściami wód powierzchniowych lub sztucznymi jednolitymi częściami wód powierzchniowych; 43) powodzi – rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych; 44) profilu wody w kąpielisku – rozumie się przez to zespół danych i informacji dotyczących cech fizycznych, geograficznych i hydrologicznych wody w kąpielisku oraz wód powierzchniowych, mających wpływ na ich jakość, wraz z identyfikacją i oceną przyczyn występowania zanieczyszczeń mogących wywierać niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku i stan zdrowia osób z niego korzystających; 45) przerzutach wód – rozumie się przez to ujmowanie i przemieszczanie wód powierzchniowych oraz niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia kanałów, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych, a także wód podziemnych; 46) regionie wodnym – rozumie się przez to część obszaru dorzecza wyodrębnioną na podstawie kryterium hydrograficznego na potrzeby zarządzania zasobami wodnymi lub znajdującą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej część międzynarodowego dorzecza; 47) rowach – rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ujściu; 48) ryzyku powodziowym – rozumie się przez to kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej; 49) siedlisku – rozumie się przez to siedlisko roślin, siedlisko zwierząt lub siedlisko grzybów w rozumieniu art. 5 pkt 18 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; 50) silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń będących wynikiem działalności człowieka; 51) stanie ekologicznym – rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych niewyznaczonymi jako silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych;

- a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym, b) związki fosforoorganiczne,
 - c) związki cynoorganiczne,
 - d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: steroidogenowe, hormonów tarczycy, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne,
 - e) trwałe węglowodory oraz trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne,
 - f) cyjanki,
 - g) metale lub ich związki,
 - h) arsen lub jego związki,
 - i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin,
 - j) substancje w zawieszynie,
 - k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim azotanami i fosforanami,
 - l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak: pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT₅) i chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT_{Cr});
- 13m) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka;
- 13n) stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku:
- a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych – na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego,
 - b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a – na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego – przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy wynik;
- 13o) systemie kanalizacji zbiorczej – rozumie się przez to sieć kanalizacyjną, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2017 r. poz. 328), zakończoną oczyszczalnią ścieków albo końcowym punktem zrzutu ścieków;
- 14) ściekach – rozumie się przez to wprowadzane do wód lub do ziemi:
- a) wody zużyte, w szczególności na cele bytowe lub gospodarcze,
 - b) ciekłe odchody zwierzęce, z wyjątkiem gnojówki i gnojowicy przeznaczonych do rolniczego wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. z 2017 r. poz. 668),
 - c) wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów,
- 52) stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to określony poziom, na jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych;
- 53) stanie wód podziemnych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów;
- 54) stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku:
- a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych – na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego,
 - b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a – na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego – przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów;
- 55) stanie środowiska wód morskich – rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka;
- 56) substancjach priorytetowych – rozumie się przez to substancje stanowiące zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych oraz zagrożenie, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, i których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych – substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący, które stopniowo należy usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania;
- 57) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący;
- 58) substancjach zanieczyszczających – rozumie się przez to substancje mogące spowodować zanieczyszczenie, w szczególności:
- a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym,
 - b) związki fosforoorganiczne,
 - c) związki cynoorganiczne,
 - d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: reprodukcyjne, steroidogenowe, hormonów tarczycy lub inne funkcje endokrynologiczne,

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
d) wody odciekowe ze składowisk odpadów oraz obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są składowane odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne, miejsc magazynowania odpadów, wykorzystane solanki, wody lecznicze i termalne, e) wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych, z wyjątkiem wód wtłaczanych do górotworu, jeżeli rodzaje i ilość substancji zawartych w wodzie wtłaczanej do górotworu są tożsame z rodzajami i ilościami substancji zawartych w pobranej wodzie, f) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb łososiowatych, g) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate albo innych organizmów wodnych, o ile produkcja tych ryb lub organizmów, rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb albo tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego, przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu; 15) ściekach bytowych – rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków; 16) ściekach komunalnych – rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych; 17) ściekach przemysłowych – rozumie się przez to ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu; 18) śródlądowych drogach wodnych – rozumie się przez to śródlądowe wody powierzchniowe, na których, z uwagi na warunki hydrologiczne oraz istniejące urządzenia wodne, możliwy jest przewóz osób i towarów statkami żeglugi śródlądowej; 19) urządzeniach wodnych – rozumie się przez to urządzenia służące kształtowaniu zasobów wodnych oraz korzystaniu z nich, a w szczególności: a) budowle: piętrzące, upustowe, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy, b) zbiorniki, obiekty zbiorników i stopni wodnych, c) stawy rybne oraz stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków, rekreacji lub innych celów, d) obiekty służące do ujmowania wód powierzchniowych oraz podziemnych, e) obiekty energetyki wodnej,	e) trwałe węglowodory oraz trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne, f) cyjanki, g) metale lub ich związki, h) arsen lub jego związki, i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin, j) substancje w zawieszinie, k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji rozumianej jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód, l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak: pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT₅) i chemiczne zapotrzebowanie tlenu; 59) systemie kanalizacji zbiorczej – rozumie się przez to sieć w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zakończoną oczyszczalnią ścieków albo końcowym punktem zrztu ścieków; 60) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka; 61) ściekach – rozumie się przez to wprowadzane do wód lub do ziemi: a) wody zużyte na cele bytowe lub gospodarcze, b) ciekłe odchody zwierzęce, z wyjątkiem gnojówki i gnojowicy przeznaczonych do rolniczego wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w przepisach działu III rozdziału 4 oraz w przepisach ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. z 2017 r. poz. 668 i 1566), c) wody odciekowe ze składowisk odpadów oraz obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są składowane odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne, miejsc magazynowania, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, wykorzystane solanki, wody lecznicze i termalne, d) wody pochodzące z obiegu chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni, e) wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych, z wyjątkiem wód wtłaczanych do górotworu, jeżeli rodzaje i ilość substancji zawartych w wodzie wtłaczanej do górotworu są tożsame z rodzajami i ilościami substancji zawartych w pobranej wodzie, z wyłączeniem niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych, f) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, o ile ilość i rodzaj substancji zawartych w tych wodach przekracza wartości ustalone w warunkach wprowadzania ścieków do wód określonych w pozwoleniu wodnoprawnym,

f) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód lub urządzeń wodnych oraz wyloty urządzeń służące do wprowadzania wody do wód lub urządzeń wodnych, g) stałe urządzenia służące do połowu ryb lub do pozyskiwania innych organizmów wodnych, h) mury oporowe, bulwary, nabrzeża, pomosty, przystanie, kąpieliska, i) stałe urządzenia służące do dokonywania przewozów międzybrzegowych; 19a) warstwie wodonośnej – rozumie się przez to warstwowe lub niewarstwowe utwory skalne przepuszczalne i nasycone wodą, wykazujące wystarczającą porowatość i przepuszczalność umożliwiającą znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych; 20) wodach granicznych – rozumie się przez to wody, którymi przebiega granica państwa, lub wody w tych miejscach, w których są one przecięte granicą państwa; 21) (uchylony) 22) wodach podziemnych – rozumie się przez to wszystkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w strefie nasycenia, w tym wody gruntowe pozostające w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem; 23) (uchylony) 24) wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi – rozumie się przez to: a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, przygotowania żywności lub innych celów domowych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w butelkach lub pojemnikach, b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo produkcji żywności do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów albo substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi; 24a) wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej – rozumie się przez to wyłączną strefę ekonomiczną Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; 25) zakładach – rozumie się przez to podmioty korzystające z wód w ramach korzystania szczególnego, wykonujące urządzenia wodne lub wykonujące inne działania wymagające pozwolenia wodnoprawnego; 25a) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519 i 785), która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w szczególności powodować zanieczyszczenie wód; 25b) zanieczyszczeniu wód morskich – rozumie się przez to będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego,	g) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb albo innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, o ile produkcja tych ryb lub organizmów rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb albo tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu; 62) ściekach bytowych – rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków; 63) ściekach komunalnych – rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych; 64) ściekach przemysłowych – rozumie się przez to ścieki niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu; 65) urządzeniach wodnych – rozumie się przez to urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym: a) urządzenia lub budowle piętrzące, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy, b) sztuczne zbiorniki lub stopnie wodne usytuowane na wodach płynących oraz obiekty związane z tymi zbiornikami lub stopniami, c) stawy, w szczególności stawy rybne oraz stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków albo rekreacji, d) obiekty służące do ujmowania wód powierzchniowych oraz wód podziemnych, e) obiekty energetyki wodnej, f) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych, g) stałe urządzenia służące do połowu ryb lub do pozyskiwania innych organizmów wodnych, h) urządzenia służące do chowu ryb lub innych organizmów wodnych w wodach powierzchniowych, i) mury oporowe, bulwary, nabrzeża, mola, pomosty i przystanie, j) stałe urządzenia służące do dokonywania przewozów międzybrzegowych; 66) warstwie wodonośnej – rozumie się przez to warstwowe lub niewarstwowe utwory skalne przepuszczalne i nasycone wodą, wykazujące wystarczającą porowatość i przepuszczalność umożliwiającą znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych;
---	---

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmorskiego hałasu, które wywołuje lub może wywoływać negatywne skutki, takie jak: a) straty w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej, b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz w innych sposobach korzystania z wód morskich, d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów i usług morskich; 26) zasobach wodnych dorzecza – rozumie się przez to wody śródlądowe powierzchniowe i podziemne, morskie wody wewnętrzne oraz wody przejściowe i przybrzeżne znajdujące się na obszarze dorzecza; 27) zlewni – rozumie się przez to obszar ładu, z którego cały spływ powierzchniowy wód jest odprowadzany przez system strug, strumieni, potoków, rzek i kanałów do wybranego punktu biegu cieku. 2. Przepisy ustawy dotyczące: 1) urządzeń wodnych stosuje się odpowiednio do: a) urządzeń melioracji wodnych niezaliczonych do urządzeń wodnych, b) prowadzonych przez wody powierzchniowe oraz wały przeciwpowodziowe obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, c) obiektów budowlanych oraz robót wykonywanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, d) robót w wodach oraz innych robót, które mogą być przyczyną zmiany naturalnych przepływów wód, stanu wód stojących i wód podziemnych; 2) wykonania urządzeń wodnych – stosuje się odpowiednio do odbudowy, rozbudowy, przebudowy, rozbiórki lub likwidacji tych urządzeń, z wyłączeniem robót związanych z utrzymaniem urządzeń wodnych w celu zachowania ich funkcji; 3) właścicieli – stosuje się odpowiednio do posiadaczy samoistnych oraz użytkowników wieczystych; a w przypadku eksploatacji instalacji stosuje się do prowadzącego instalację w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska; 4) właściciela wody – stosuje się odpowiednio do organów, jednostek organizacyjnych, osób prawnych lub fizycznych wykonujących prawa właścicielskie w stosunku do wód. 3. Przepisy ustawy, z zastrzeżeniem ust. 4, nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy – Prawo ochrony środowiska. 4. Zasada, o której mowa w ust. 3, nie dotyczy ust. 1 pkt 25.	67) wodach granicznych – rozumie się przez to wody, którymi przebiega granica państwa, lub wody w tych miejscach, w których są one przecięte granicą państwa; 68) wodach podziemnych – rozumie się przez to wszystkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w strefie nasycenia, w tym wody gruntowe pozostające w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem; 69) wodach opadowych lub roztopowych – rozumie się przez to wody będące skutkiem opadów atmosferycznych; 70) wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi – rozumie się przez to: a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, przygotowania żywności lub innych celów domowych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w butelkach lub pojemnikach, b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo produkcji żywności do wytwarzania, przetwarzania, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów albo substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi; 71) współrzędnych – rozumie się przez to współrzędne w geodezyjnym układzie odniesienia PL-ETRF2000, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 1509 i 1566); 72) wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej – rozumie się przez to wyłączną strefę ekonomiczną, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; 73) zakładach – rozumie się przez to podmioty korzystające z wód w ramach usług wodnych, wykonujące urządzenia wodne lub wykonujące inne działania wymagające zgody wodnoprawnej; 74) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w szczególności powodować zanieczyszczenie wód powierzchniowych i wód podziemnych; 75) zanieczyszczeniu wód morskich – rozumie się przez to będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, morskich wód wewnętrznych, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmorskiego hałasu, które wywołuje lub może wywoływać negatywne skutki, takie jak: a) straty w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej,

	b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz w innych sposobach korzystania z wód morskich, d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów i usług morskich; 76) zanieczyszczeniu wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli – rozumie się przez to obecność skażenia mikrobiologicznego lub innych organizmów lub odpadów lub substancji niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie dla zdrowia kąpiących się; 77) zlewni – rozumie się przez to obszar lądu, z którego cały spływ powierzchniowy wód jest odprowadzany przez system strug, strumieni, potoków, rzek i kanałów do wybranego przekroju cieku.
	Art. 17. [Podmioty i urządzenia objęte ustawą] 1. Przepisy ustawy dotyczące: 1) właścicieli – stosuje się odpowiednio do posiadaczy samoistnych oraz użytkowników wieczystych, a w przypadku eksploatacji instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska – do prowadzącego instalację; 2) właścicieli wód – stosuje się odpowiednio do organów administracji publicznej, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, osób prawnych lub osób fizycznych wykonujących prawa właścicielskie w stosunku do wód; 3) urządzeń wodnych – stosuje się odpowiednio do: a) urządzeń melioracji wodnych niezaliczonych do urządzeń wodnych, b) obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, prowadzonych przez wody powierzchniowe w granicach linii brzegu oraz przez wały przeciwpowodziowe, c) robót w wodach oraz innych robót, które mogą być przyczyną zmiany naturalnych przepływów wód, stanu wód stojących i stanu wód podziemnych poza granicami nieruchomości gruntowej, na której są prowadzone te roboty; 4) wykonania urządzeń wodnych – stosuje się odpowiednio do odbudowy, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy, rozbiórki lub likwidacji tych urządzeń, z wyłączeniem robót związanych z utrzymaniem urządzeń wodnych w celu zachowania ich funkcji. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o właściwym organie Inspekcji Ochrony Środowiska, należy przez to rozumieć: 1) w art. 109 ust. 12, art. 116, art. 118 ust. 1 i 2, art. 119 ust. 3, art. 151 ust. 1–11 i 14, art. 152 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–5, art. 171 ust. 4 pkt 2, art. 297, art. 349 ust. 7, 11 i 12, art. 351 ust. 1 i 3–6 oraz w art. 352 ust. 1 i 2 – Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; 2) w art. 37 ust. 12, art. 39 ust. 7, art. 108 ust. 1 i 2, art. 109 ust. 3 i 11, art. 110 ust. 3, art. 111 ust. 2, art. 282 ust. 8 i 9, art. 283 ust. 4 i 5, art. 284–287, art. 289, art. 296 ust. 1, 4, 7, 8, 10, 12–16, art. 300 ust. 1, art. 304 pkt 2, art. 325 ust. 6, art. 349 ust. 3–6, 9, 10 i 15, art. 400 ust. 9 oraz w art. 416 ust. 4 – wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 9 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowy art. 16 zawiera definicje, ■ nowy art. 17 wyodrębnia podmioty i urządzenia wodne, do których przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, oraz dodaje definicję właściwego organu Inspekcji Ochrony Środowiska. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej oraz jej wpływu na sprawy gospodarki wodnej, w szczególności planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony zasobów wodnych i wprowadzenia systemu zgód wodnoprawnych.	
Art. 9a. [Finansowanie wynagrodzenia partnera prywatnego] W przypadku realizacji zadań z zakresu wykonywania urządzeń wodnych lub ochrony przed powodzią i suszą w formie partnerstwa publiczno-prywatnego, wynagrodzenie partnera prywatnego może w całości pochodzić ze środków publicznych.	Brak odpowiednika
Rozdział 2 Prawo własności wód	
Art. 10. [Prawo własności wód] 1. Wody stanowią własność Skarbu Państwa, innych osób prawnych albo osób fizycznych. 1a. Wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne wraz z morskimi wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej, śródlądowe wody powierzchniowe płynące oraz wody podziemne stanowią własność Skarbu Państwa. 2. Wody stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego są wodami publicznymi. 3. Płynące wody publiczne nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.	Art. 211. [Zakres własności wód] 1. Wody stanowią własność Skarbu Państwa, innych osób prawnych albo osób fizycznych. 2. Wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne, śródlądowe wody płynące oraz wody podziemne stanowią własność Skarbu Państwa. 3. Wody stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego są wodami publicznymi. 4. Śródlądowe wody płynące będące wodami publicznymi nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 10 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – przenosi materię w nim uregulowaną do nowego art. 211. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy.	
Art. 11. [Podmioty wykonujące prawa właścicielskie do wód stanowiących własność Skarbu Państwa] 1. Prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 13, wykonują: 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w stosunku do wód morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych wraz z wodami Zatoki Gdańskiej; 2) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej – w stosunku do wód istotnych dla kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wód podziemnych oraz śródlądowych wód powierzchniowych: a) w potokach górskich i ich źródłach,	Art. 212. [Wykonywanie praw właścicielskich w stosunku do wód publicznych] 1. Prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują: 1) Wody Polskie – w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz wód podziemnych, z wyłączeniem śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym; 2) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w stosunku do wód morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych; 3) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej – w stosunku do śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym.

- b) w ciekach naturalnych, od źródeł do ujścia, o średnim przepływie z wielolecia równym lub wyższym od 2,0 m³/s w przekroju ujściowym,
 - c) w jeziorach oraz sztucznych zbiornikach wodnych, przez które przepływają ciek, o których mowa w lit. b,
 - d) granicznych,
 - e) w śródlądowych drogach wodnych;
- 3) dyrektor parku narodowego – w stosunku do wód znajdujących się w granicach parku, z wyłączeniem wód, o których mowa w pkt 2 lit. d oraz lit. e, które są sklasyfikowane w klasie wyższej niż klasa I, na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2013 r. poz. 1458, z 2015 r. poz. 1690 i 1960 oraz z 2016 r. poz. 1954);
- 4) marszałek województwa, jako zadanie z zakresu administracji rządowej wykonywane przez samorząd województwa – w stosunku do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służących polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy, oraz w stosunku do pozostałych wód niewymienionych w pkt 1–3.
- 1a.** Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, mogą powierzyć nadleśniczemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a–c oraz lit. e i pkt 4, oraz określonych na podstawie ust. 3, znajdujących się w granicach nadleśnictwa.
- 1b.** W porozumieniu, o którym mowa w ust. 1a, określa się zakres uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych nadleśniczemu.
- 2.** Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, śródlądowe wody powierzchniowe lub ich części, stanowiące własność publiczną, istotne dla:
- 1) kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej,
 - 2) regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa
- kierując się podziałem zawartym w ust. 1 pkt 2 i 4, a także uwzględniając w wykazie nazwę z charakterystycznymi informacjami, wskazanie nazwy odbiornika, przyjęte kryterium oraz wskazanie dla wód, o których mowa w pkt 2, właściwego marszałka województwa.
- 3.** Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, może powierzyć marszałkowi województwa wykonywanie uprawnień Skarbu Państwa w stosunku do wód innych niż określone w ust. 1 pkt 4 i zaliczyć do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa niektóre wody określone w ust. 1 pkt 2 lit. b i c, jeżeli:
- 1) wody te są wykorzystywane przede wszystkim do regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa;
 - 2) tereny, na których te wody się znajdują, mają charakter rolniczy i warunkiem rozwoju i restrukturyzacji rolnictwa na tych terenach jest regulacja stosunków wodnych w glebie;
 - 3) zakres i rozmiar utrzymywania tych wód wynika z potrzeb funkcjonowania systemów melioracji wodnych.

- 2.** Wody Polskie wykonują prawa właścicielskie w stosunku do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, znajdujących się w obrębie działki ewidencyjnej, która obejmuje także śródlądowe wody płynące będące własnością Skarbu Państwa.
- 3.** Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej upoważnia Wody Polskie do wykonywania praw właścicielskich na śródlądowych drogach wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym w celu realizacji inwestycji z zakresu ochrony przed powodzią na tych drogach wodnych.
- 4.** Przed przystąpieniem do realizacji danej inwestycji z zakresu ochrony przed powodzią na śródlądowych drogach wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz Wody Polskie zawierają porozumienie, które określa w szczególności:
- 1) harmonogram prac objętych daną inwestycją;
 - 2) źródła finansowania danej inwestycji;
 - 3) potencjalne zagrożenia związane z realizacją danej inwestycji oraz planowane metody ograniczania lub eliminacji tych zagrożeń;
 - 4) sposób informowania ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej przez Wody Polskie o wystąpieniu przeszkód w realizacji harmonogramu prac objętych daną inwestycją oraz planowanych działaniach naprawczych.

Art. 213. [Wykonywanie praw właścicielskich przez nadleśniczego]

- 1.** Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, mogą powierzyć nadleśniczemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie praw właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących znajdujących się w granicach nadleśnictwa.
- 2.** W porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres praw właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych nadleśniczemu.
- 3.** Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, mogą powierzyć jednostkom samorządu terytorialnego lub ich związkowi, w drodze porozumienia, na ich wniosek, wykonywanie praw właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących znajdujących się w granicach jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków.
- 4.** W porozumieniu, o którym mowa w ust. 3, określa się zakres praw właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych jednostkom samorządu terytorialnego lub ich związkowi oraz zawiera się postanowienia dotyczące:
- 1) przekazywania jednostkom samorządu terytorialnego lub ich związkowi środków finansowych na realizację powierzonego zadania, w tym zasad i terminów ich przekazywania;
 - 2) środków przeznaczanych przez jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki na realizację powierzonego zadania.
- 5.** Powierzenie wykonywania praw właścicielskich, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie dotyczy śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym.
- 6.** Porozumienia, o których mowa w ust. 1 i 3, nie obejmują uprawnień właściciela wód, o których mowa w art. 263 ust. 3.

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 11 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowy art. 212 zawiera zmienione podmioty wykonujące prawa właścicielskie w stosunku do wód stanowiących własność Skarbu Państwa, wprowadza nową instytucję Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, która ma zintegrować służby zajmujące się gospodarowaniem wodą. ■ nowy art. 213 wyodrębnia powierzenie wykonywania praw właścielskich nadleśniczemu i jednostkom samorządu terytorialnego lub ich związkom. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej, jej wpływu na sprawy gospodarki wodnej oraz wprowadzenie zarządu nad wodami w układzie zlewniowym, zamiast dotychczasowego w układzie administracyjnym.	
Art. 12. [Własność wód znajdujących się w granicach nieruchomości gruntowej] 1. Wody stojące oraz wody w rowach znajdujące się w granicach nieruchomości gruntowej stanowią własność właściciela tej nieruchomości. 2. Uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód stojących oraz wody w rowach, znajdujących się na terenie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, wykonują podmioty reprezentujące Skarb Państwa w stosunku do tych nieruchomości, na podstawie odrębnych przepisów.	Art. 214. [Własność śródlądowych wód stojących] Śródlądowe wody stojące, woda w rowie oraz woda w stawie, który nie jest napelniany w ramach usług wodnych, ale wyłącznie wodami opadowymi lub roztopowymi lub wodami gruntowymi, znajdujące się w granicach nieruchomości gruntowej stanowią własność właściciela tej nieruchomości. Art. 215. [Wykonywanie praw własności w zakresie wód stojących] 1. Prawa właścielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód, o których mowa w art. 214, znajdujących się na terenie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, wykonują podmioty reprezentujące Skarb Państwa w stosunku do tych nieruchomości na podstawie przepisów odrębnych. 2. Grunty pod śródlądowymi wodami stojącymi stanowiące własność Skarbu Państwa wchodzi w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.).
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 12 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowy art. 214 wyodrębnia przepisy dotyczące własności śródlądowych wód stojących w granicach nieruchomości gruntowej, ■ nowy art. 215 wyodrębnia przepisy dotyczące własności śródlądowych wód stojących w granicach nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Skarbu Państwa. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej oraz jej wpływu na sprawy gospodarki wodnej, w szczególności planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony zasobów wodnych i wprowadzenia systemu zgód wodnoprawnych.	
Art. 13. [Pożytki wody] 1. Ryby oraz inne organizmy żyjące w wodzie stanowią jej pożytki, do pobierania których jest uprawniony właściciel wody. 1a. Do pobierania pożytków, o których mowa w ust. 1, z wód w urządzeniu wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących jest uprawniony jego właściciel. 1b. Do pobierania pożytków, o których mowa w ust. 1, w drodze rybackiego korzystania z wód sztucznego zbiornika wodnego usytuowanego na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących, jest uprawniony dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, jeżeli utrzymanie i gospodarowanie wodą w tym zbiorniku należy do jego zadań.	Art. 263. [Pożytki z wód] 1. Ryby oraz inne organizmy żyjące w wodzie stanowią jej pożytki, do pobierania których jest uprawniony właściciel wód. 2. Do pobierania pożytków, o których mowa w ust. 1, z wód w urządzeniu wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na śródlądowych wodach płynących jest uprawniony jego właściciel. 3. Uprawnienia właściciela wód w zakresie rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód płynących stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie. 4. Zasady i warunki rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód płynących są określone w przepisach ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

1c. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może przekazać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1b, osobom trzecim na zasadach i warunkach określonych w ust. 1d–10.

1d. Zasady i warunki rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących są określone w przepisach ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym (Dz.U. z 2015 r. poz. 652 oraz z 2017 r. poz. 60).

2. Publiczne śródlądowe wody powierzchniowe płynące, stanowiące własność Skarbu Państwa, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej oddaje do rybackiego korzystania w drodze oddania w użytkowanie obwodu rybackiego ustanowionego na podstawie ustawy o rybnactwie śródlądowym.

3. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje za opłatą roczną, na czas nie krótszy niż 10 lat, na podstawie umowy, do zawarcia której jest upoważniony dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

4. Warunkiem oddania w użytkowanie obwodu rybackiego jest przedłożenie pozytywnie zaopiniowanego operatu rybackiego, o którym mowa w ustawie wymienionej w ust. 2. 5. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje w drodze konkursu ofert, przy czym maksymalna oferowana stawka opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego nie może być wyższa niż równowartość pieniężna 0,5 dt żyta, ustalona według średniej ceny skupu żyta, o której mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 617 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 624), w zależności od rybackiego typu wody i jej położenia.

5a. W uzasadnionych przypadkach Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rybołówstwa, może zawiesić konkurs ofert albo wstrzymać zawarcie umowy o oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na czas niezbędny do dokonania kontroli oraz zobowiązać dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej do zarządzania ponownego rozpatrzenia ofert, wskazując okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrywaniu ofert.

6. Nie pobiera się opłat za oddanie w użytkowanie następujących części obwodu rybackiego:

- 1) obrębu ochronnego;
- 2) uzupełniającego obwodu rybackiego;
- 3) wód uznanych, na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w ust. 2, za nieprzydatne do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej.

7. W przypadku nierealizowania założeń zawartych w operacie rybackim, umowa użytkowania może być rozwiązana w każdym czasie i bez odszkodowania przez organ, o którym mowa w ust. 3.

8. W sprawach nieuregulowanych dotyczących użytkowania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego.

9. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przeprowadzania konkursu ofert, o którym mowa w ust. 5, zasady oceniania ofert i elementy oferty podlegającej ocenie, a także maksymalną stawkę opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego zależnie od rybackiego typu wody i jej położenia.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa sprawuje nadzór nad realizacją przez Wody Polskie zadań w zakresie rybnactwa śródlądowego.

6. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie kontroli;
- 2) żądać przedstawienia informacji oraz dokumentów;
- 3) wydawać wytyczne i zalecenia w zakresie realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym.

7. Kontrolę, o której mowa w ust. 6 pkt 1, prowadzi się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

Art. 262. [Maksymalna stawka opłaty rocznej za użytkowanie]

1. Maksymalna stawka opłaty rocznej za użytkowanie 1 m² gruntu nie może być wyższa niż 10-krotność obowiązującej w danym roku górnej granicy stawki podatku od nieruchomości, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.).

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowych stawek opłaty rocznej za użytkowanie 1 m² gruntu, kierując się rodzajami przedsięwzięć, na potrzeby których następuje oddanie w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, o których mowa w art. 261 ust. 1.

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
10. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, kierować się będzie potrzebą wyłonienia oferenta, którego przygotowanie i doświadczenie zawodowe zapewni realizację zasad racjonalnej gospodarki rybackiej zgodnie z przedłożonym operatem rybackim, w celu utrzymania lub uzyskania dobrego stanu wód obwodu rybackiego, a określając tryb i warunki przeprowadzania konkursu ofert, uwzględní w szczególności konieczność udostępnienia oferentom informacji w zakresie: 1) rozliczenia obciążeń publicznoprawnych związanych z przedmiotem użytkowania oraz nakładów rzeczowo-finansowych określonych w operacie rybackim; 2) zasad udostępniania wód obwodu rybackiego do celów badań naukowych oraz przekazywania danych na temat wyników prowadzonej gospodarki rybackiej; 3) ograniczeń związanych z oddaniem w użytkowanie gruntów pod wodami w obwodzie rybackim na cele określone w art. 20 ust. 1 oraz potrzeby zapewnienia kontroli nad prawidłowością przeprowadzanego postępowania w konkursie ofert.	
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 13 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na dwie części i przenosi ją do dwóch odrębnych artykułów: ■ nowy art. 263 wyodrębnia przepisy dotyczące pożytków, ■ nowy art. 262 wyodrębnia przepisy dotyczące stawek opłaty rocznej za użytkowanie 1 m² gruntu. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej oraz jej wpływu na sprawy gospodarki wodnej, w szczególności planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony zasobów wodnych i wprowadzenia systemu zgód wodnoprawnych.	
Art. 14. [Grunty pokryte wodami powierzchniowymi] 1. Grunty pokryte wodami powierzchniowymi stanowią własność właściciela tych wód. 1a. Przez grunty pokryte śródlądowymi wodami powierzchniowymi oraz morskimi wodami wewnętrznymi rozumie się grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych, w granicach linii brzegu. 2. Grunty pokryte płynącymi wodami powierzchniowymi nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie. 3. Gospodarowanie gruntami, o których mowa w ust. 2, wykonują odpowiednio organy oraz jednostki, o których mowa w art. 11 ust. 1. 4. Gospodarowanie innym mieniem związanym z gospodarką wodną, stanowiącym własność Skarbu Państwa, wykonują: właściwy miejscowo starosta, realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej, lub odpowiednio organy oraz jednostki, o których mowa w art. 11 ust. 1, lub jednostki, którym to mienie zostało powierzone. 5. Prawo do zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi stojącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.	Art. 216. [Własność gruntów pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi, wodami morza terytorialnego oraz morskimi wodami wewnętrznymi] 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi, wodami morza terytorialnego oraz morskimi wodami wewnętrznymi stanowią własność właściciela tych wód. 2. Grunty, o których mowa w ust. 1, nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie. 3. Gospodarowanie gruntami, o których mowa w ust. 1, wykonują odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1. 4. Gospodarowanie innym mieniem związanym z gospodarką wodną stanowiącym własność Skarbu Państwa wykonuje starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej lub podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1, lub jednostki, którym to mienie zostało powierzone. 5. Urządzenia wodne lub ich części oraz budowle i ich części, znajdujące się na gruntach, o których mowa w ust. 1, stanowią odrębny od tych gruntów przedmiot własności. Art. 217. [Prawo do zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi] 1. Prawo do zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa przysługuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa znajdujących się w granicach parku narodowego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zbywa grunty, o których mowa w ust. 1, po cenie nie niższej niż ich wartość rynkowa, określona przy zastosowaniu sposobów jej ustalania przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

4. Zbycie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić z inicjatywy ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo na wniosek właściwego starosty.

5. Grunty, o których mowa w ust. 1, są zbywane w drodze przetargu ustnego albo pisemnego. O formie przetargu decyduje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

6. Przetarg przeprowadza komisja przetargowa powoływana odpowiednio przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo starostę.

7. Uczestnik przetargu może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego albo doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu odpowiednio do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo do starosty.

8. Jeżeli osoba, której ofertę wybrano w przetargu, nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 15, można odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi. W zawiadomieniu zamieszcza się informację o tym uprawnieniu.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może zbyć grunty, o których mowa w ust. 1, w trybie bezprzetargowym na rzecz jednostek samorządu terytorialnego lub w przypadku wystąpienia przesłanki, o której mowa w art. 37 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) podstawę prawną wystąpienia;
- 2) przedmiot zbycia z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych;
- 3) sposób zbycia obejmujący proponowaną formę przetargu;
- 4) uzasadnienie gospodarcze zamierzonej czynności prawnej z punktu widzenia interesu Skarbu Państwa;
- 5) wartość rynkową przedmiotu zbycia.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej udziela staroście pełnomocnictwa do jego reprezentowania w czynnościach polegających na wszczęciu i przeprowadzeniu procedury przetargowej.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może udzielić staroście odrębnego pełnomocnictwa do zbycia gruntów, o których mowa w ust. 1.

13. Skarbowi Państwa przysługuje prawo pierwokupu w przypadku sprzedaży gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi. Prawo pierwokupu wykonuje starosta w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

14. Sprzedaż, o której mowa w ust. 13, może nastąpić, jeżeli starosta nie wykona prawa pierwokupu. Prawo pierwokupu może być wykonane w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez starostę zawiadomienia o treści umowy sprzedaży.

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
	15. Notariusz sporządzający umowę sprzedaży jest obowiązany do zawiadomienia starosty o treści tej umowy. 16. Starosta wykonuje prawo pierwokupu przez złożenie oświadczenia, w formie aktu notarialnego, u notariusza, o którym mowa w ust. 15. Jeżeli złożenie oświadczenia u tego notariusza jest niemożliwe lub napotyka poważne trudności, oświadczenie może być złożone u innego notariusza. 17. Z chwilą złożenia oświadczenia grunt staje się własnością Skarbu Państwa. Oświadczenie notariusz doręcza sprzedającemu. 18. Prawo pierwokupu wykonuje się po cenie ustalonej między stronami w umowie sprzedaży. 19. Wpływy z tytułu zbywania gruntów, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa. 20. Starosta realizuje zadania, o których mowa w ust. 11–14 i 16, jako zadania z zakresu administracji rządowej. 21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób przeprowadzania przetargów na zbycie gruntów, o których mowa w ust. 1, 2) sposób określania wysokości wadium oraz terminy i formy jego wnoszenia i zwrotu, 3) sposób i terminy ogłaszania przetargu oraz treść ogłoszenia o przetargu, 4) sposób powoływania i działania komisji przetargowej, 5) sposób sporządzania oraz treść protokołu z przeprowadzonego przetargu, 6) sposób postępowania w przypadku zaskarżenia przetargu – kierując się koniecznością zapewnienia jawności i jednolitości postępowania, równego dostępu do udziału w przetargu oraz uzyskania najkorzystniejszego wyniku przetargu.
Komentarz: Zmiana dotychczas obowiązującego art. 14 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r. – dzieli materię w nim uregulowaną na trzy części i przenosi ją do trzech odrębnych artykułów: ■ nowy art. 216 wyodrębnia przepisy dotyczące własności gruntów pokrytych śródlądowymi wodami i gospodarowania nimi, ■ nowy art. 217 wyodrębnia przepisy dotyczące zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi i je precyzuje. Zmiana ta ma na celu poprawę spójności i przejrzystości ustawy, a także zapewnienie realnej i efektywnej władzy wodnej.	
Art. 14a. [Grunty pokryte płynącymi wodami powierzchniowymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa] 1. Grunty pokryte wodami powierzchniowymi płynącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa, są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa, do którego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820). 2. Przejście gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi do zasobu, o którym mowa w ust. 1, oraz ich wykreślenie z zasobu stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek właściwego organu lub jednostki, o których mowa w art. 11 ust. 1, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej.	Art. 218. [Grunty będące w zasobach nieruchomości Skarbu Państwa] 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa. 2. Przejście do zasobu gruntów pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi, o których mowa w ust. 1, oraz ich wykreślenie z zasobu stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 212 ust. 1, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej. 3. Grunty zabudowane urządzeniami wodnymi znajdujące się poza linią brzegu oraz urządzenia wodne lub ich części, stanowiące własność Skarbu Państwa, wobec których prawa właścicielskie wykonują podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1, są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa.